

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

A7-0192/2012

6.6.2012

SPRÁVA

k vykonávaniu právnych predpisov EÚ v oblasti vôd, potreba komplexného prístupu k európskym problémom v tejto oblasti
(2011/2297(INI))

Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

Spravodajca: Richard Seeber

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
DÔVODOVÁ SPRÁVA.....	16
STANOVISKO VÝBORU PRE PRIEMYSEL, VÝSKUM A ENERGETIKU	19
STANOVISKO VÝBORU PRE PETÍCIE.....	24
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	29

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

k vykonávaniu právnych predpisov EÚ v oblasti vôd, potreba komplexného prístupu k európskym problémom v tejto oblasti

(2011/2297(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva¹ (ďalej len rámcová smernica o vode),
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2006/118/ES z 12. decembra 2006 o ochrane podzemných vôd pred znečistením a zhoršením kvality (ďalej len smernica o podzemných vodách)²,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/105/ES zo 16. decembra 2008 o environmentálnych normách kvality v oblasti vodnej politiky, o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a o zmene a doplnení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES³ (ďalej len smernica o environmentálnych normách kvality),
- so zreteľom na smernicu Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd⁴ (ďalej len smernica o čistení komunálnych odpadových vôd),
- so zreteľom na smernicu Rady 91/676/EHS z 12. decembra 1991 o ochrane vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov⁵ (ďalej len smernica o dusičnanoch),
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2007/60/ES z 23. októbra 2007 o hodnotení a manažmente povodňových rizík⁶ (ďalej len smernica o povodniach),
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh,
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS,

¹ Ú. v. EÚ L 327, 22.12.00, s. 1.

² Ú. v. EÚ L 372, 27.12.06, s. 19.

³ Ú. v. EÚ L 348, 22.12.00, s. 84.

⁴ Ú. v. EÚ L 135, 30.05.91, s. 40.

⁵ Ú. v. EÚ L 375, 31.12.91, s. 1.

⁶ Ú. v. EÚ L 288, 06.11.07, s. 27.

93/105/ES a 2000/21/ES¹ (ďalej len nariadenie REACH),

- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES z 21. októbra 2009, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva na dosiahnutie trvalo udržateľného používania pesticídov,
- so zreteľom na smernicu Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva,
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady .../.../ES o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh a ich používaní,
- so zreteľom na koncepciu Komisie na ochranu európskych vodných zdrojov,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020 (COM(2011)0244),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom Plán pre Európu efektívne využívajúcu zdroje (COM (2011)0571),
- so zreteľom na pripravované európske partnerstvo v oblasti inovácií týkajúce sa vody,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade z 18. júla 2007 s názvom Riešenie problému nedostatku vody a súch v Európskej únii (COM(2007)0414),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 15. marca 2012 o šiestom svetovom fóre o vode², ktoré sa konalo 12. – 17. marca 2012 v Marseille, a na platformu kompromisov a riešení, prijatú na tom istom fóre,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 9. októbra 2008 o riešení problému nedostatku vody a problému sucha v Európskej únii³,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 6. mája 2010 k bielej knihe Komisie s názvom Adaptácia na zmenu klímy: Európsky rámec opatrení,
- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín a stanoviská Výboru pre priemysel, výskum a energetiku a Výboru pre petície (A7-0192/2012),

A. keďže rámcová smernica o vode ustanovila rámec na ochranu a obnovu čistých vodných zdrojov v EÚ a na zabezpečenie ich dlhodobého a udržateľného využívania, a jej cieľom

---

¹ Ú. v. EÚ L 396, 30.12.06, s. 1.

² Prijaté texty, P7_TA(2012)0091.

³ Ú. v. EÚ C 9E, 15.1.10, s. 33.

je dosiahnuť „dobrý ekologický a chemický stav“ do roku 2015; ale keďže z prehodnotenia plánov manažmentu povodí, ktoré vypracovali členské štáty podľa požiadaviek smernice, vyplýva, že významný počet vodných útvarov EÚ nedosiahne do roku 2015 „dobrý stav“ vzhľadom na dlhodobé aj novo vznikajúce problémy;

- B. keďže vodné zdroje sú obzvlášť citlivé na vplyvy zmeny klímy, čo by mohlo viesť k poklesu množstva a kvality dostupnej vody, najmä pitnej vody, ako aj k zvýšenému výskytu záplav a sucha a ich väčšej intenzite;
- C. keďže voda je pre život nevyhnutný a nepredajný verejný majetok a správne hospodárenie s vodou zohráva dôležitú úlohu pri zachovaní svetového prírodného kapitálu a ekosystémových služieb, ako aj pri všetkých hľadiskách využívania zdrojov a hospodárskej výroby, keďže budúcnosť európskeho priemyslu závisí od nájdenia účinnej odpovede na súčasné problémy oblasti vôd a od zodpovedného a efektívneho manažmentu súčasných vodných zdrojov, ktoré majú priamy vplyv na ľudské zdravie, výrobu energie, poľnohospodárstvo a potravinovú bezpečnosť;
- D. keďže Európa odoberá v súčasnosti asi 13 % vody, ktorú má celkovo k dispozícii, pričom je zaznamenaný určitý nedostatok vody, a keďže na mnohých miestach Európy odber vody preyšuje trvalo udržateľnú úroveň, a na základe toho sú ohrozené voľne žijúce zvieratá, bezpečné zásobovanie spoločnosti a rôzne hospodárske použitia, a keďže v niektorých juhoeurópskych regiónoch preyšuje ukazovateľ spotreby vody 40 %, a to znamená vysoký nedostatok vody;
- E. keďže pre polosuché podnebie rozsiahlych oblastí v južnej Európe v období kratšom ako rok a takisto dlhšom ako rok je charakteristické veľmi nerovnomerné rozdelenie vodných zdrojov, a keďže toto veľmi nerovnomerné rozdelenie sa často zhoršuje so zmenou klímy;
- F. keďže stratégia Európa 2020 predpokladá účinnejšie využívanie zdrojov a keďže súčasné trendy vo využívaní vody sú často neudržateľné z dôvodu neúsporných postupov, ktoré vedú k plytvaniu vodou, a keďže systémy vodnej infraštruktúry sú často zastarané, a to tak v najviac, ako aj v najmenej rozvinutých regiónoch, a chýbajú informácie o skutočnom výkone a stratách;
- G. keďže prechod k ekologickému hospodárstvu sa môže uskutočniť len prostredníctvom zohľadnenia problémov v oblasti vodného hospodárstva;
- H. keďže neprimerané čistenie odpadových vôd spôsobuje pretrvávajúcu úroveň znečistenia morského pobrežia EÚ a je teda bezpodmienečne nevyhnutné urýchliť v členských štátoch zavedenie infraštruktúry čistenia odpadových vôd;

Vykonávanie právnych predpisov EÚ v oblasti vôd: úspechy a nedostatky

1. uznáva, že rámcová smernica o vode predstavuje pevný a ambiciózny legislatívny základ na dlhodobé integrované hospodárenie s vodou v EÚ; víta zlepšenie kvality európskych vôd a čistenia odpadových vôd v posledných rokoch; upozorňuje však, že tempo vykonávania v členských štátoch a regiónoch je pomalé a nerovnomerné a že na dosiahnutie „dobrého stavu“ všetkých európskych vôd treba do roku 2015 podstatne zlepšiť vykonávanie rámcovej smernice o vode;

2. uznáva, že voda je spoločným bohatstvom ľuďstva a verejným statkom a prístup k nej by mal byť základným a univerzálnym právom; zdôrazňuje, že udržateľné využívanie vôd je z hľadiska ochrany životného prostredia aj z hľadiska zdravia nevyhnutnosť, ktorá zohráva zásadnú úlohu v cykle regulácie klímy; znovu opakuje, že je potrebné prispôsobiť pravidlá na vnútornom trhu osobitným vlastnostiam sektora vodného hospodárstva a vyzýva členské štáty, aby v súlade so zásadou subsidiarity riadili vodu a služby spojené s vodou podľa článku 9 rámcovej smernice o vode;
3. konštatuje, že napriek pokroku pri vykonávaní smernice o spracovaní mestskej odpadovej vody naďalej existujú nedostatky týkajúce sa mier súladu stokových sústav a/alebo zaobchádzania s odpadovou vodou;
4. zdôrazňuje, že aj keď hlavná pozornosť by sa mala venovať vykonávaniu súčasných právnych predpisov v sektore vodného hospodárstva, stále existujú určité nedostatky, ktoré je potrebné vyriešiť prispôbením platných právnych predpisov prioritám politiky v oblasti vodného hospodárstva a vytvorením nových právnych predpisov s cieľom riešiť dopad osobitných odvetví a činností, a pritom je potrebné brať do úvahy význam dobrovoľnej spolupráce medzi rôznymi hospodárskymi subjektmi a ostatnými zúčastnenými stranami v záujme trvalo udržateľného vodného hospodárstva;
5. potvrdzuje svoje stanovisko, že je nevyhnutné, aby Komisia predložila legislatívny návrh podobný smernici o povodniach, ktorý podporí prispôbenie politiky EÚ v súvislosti s nedostatkom vody a suchom, ako aj prispôbenie zmene klímy;
6. klasifikuje pripravovanú koncepciu Komisie na ochranu európskych vodných zdrojov ako reakciu politik EÚ na súčasné a budúce problémy týkajúce sa vôd, ktorej cieľom je zabezpečiť dostatočnú dostupnosť kvalitnej vody na udržateľné a spravodlivé využívanie vody do roku 2050 bez toho, aby boli dotknuté zvrchované práva jednotlivých štátov, týkajúce sa vôd;
7. upozorňuje členské štáty na ich povinnosť vyplývajúcu z rámcovej smernice o vode, ktorou je dosiahnutie dobrého stavu vôd do roku 2015; naliehavo žiada Komisiu, aby prijala rózne opatrenia, ktoré skoncujujú s poruovaním právnych predpisov EÚ v oblasti vôd členskými štátmi; žiada zároveň poskytnutie pomoci napríklad prostredníctvom vypracovania a sprístupnenia komplexných usmernení a účinných nástrojov na podporu budovania kapacít najmä pre regionálne orgány a správy povodia riek, na zabezpečenie rovnakých podmienok a na pomoc členským štátom pri dosahovaní väčšieho súladu v budúcich etapách vykonávania politiky EÚ v oblasti vodného hospodárstva s cieľom splniť záväzky v oblasti vodného hospodárstva; poukazuje na skutočnosť, že v mnohých prípadoch petície odhalili problémy spojené s transpozíciou a správnym vykonávaním právnych predpisov EÚ o vode, a vyzýva Európsku komisiu, aby bola pri svojich vyšetrovaniach rozhodnejšia, najmä pri preskúmaní petícií;

Účinné využívanie vody a riadenie zdrojov

8. zdôrazňuje význam efektívnosti využívania vody; žiada účinnejšie využívanie vody najmä v odvetviach ako je energetika a poľnohospodárstvo, ktoré sú najväčšími používateľmi vody;

9. zdôrazňuje súvislosť medzi výrobou energie, energetickou účinnosťou a bezpečnosťou vodných zdrojov; upozorňuje, že na európskej úrovni treba vytvoriť ďalšie stratégie a koncepcie, ako napríklad použitie vody ako zásobníka energie, aby rastúci dopyt týkajúci sa energie neohrozil bezpečnosť vodných zdrojov a aby sa využil potenciál na zníženie spotreby energie prostredníctvom účinného využívania vody; zdôrazňuje, že pri posudzovaní udržateľnosti tradičných aj nízkouhlíkových zdrojov energie vrátane bioenergie a vodnej energie by sa malo prihliadať na využívanie vody, a poukazuje pritom na riziká ťažby nekonvenčných zásob zemného plynu;
10. zdôrazňuje, že účinnosť a udržateľnosť využívania vody v poľnohospodárskom odvetví sa môže zlepšiť zavedením inováčných technológií a postupov a zvýšením informovanosti a povedomia poľnohospodárov a koncových používateľov; zdôrazňuje v tejto súvislosti, že na dosiahnutie pozitívnych výsledkov v oblasti ochrany vôd je vhodná spolupráca medzi poľnohospodármi a ostatnými zúčastnenými stranami; navyše zdôrazňuje, že vzhľadom na problémy súvisiace so zmenou klímy a potravinovou bezpečnosťou by sa mali zabezpečiť pre poľnohospodárstvo dostatočné vodné zdroje, napríklad prostredníctvom vytvárania zásobníkov vody; konštatuje, že odvetvie poľnohospodárstva využíva väčšinu vodných zdrojov a zdôrazňuje význam zachovania a trvalo udržateľného využívania vody v súčasnej reforme SPP;
11. domnieva sa, že rastúci dopyt po vode si vyžaduje naliehavé investície do zavlažovania, a vyzýva Komisiu, aby uľahčila prístup k riešeniam na vyrovnanie sa s nedostatkom vody, ako je umelé dopĺňanie podzemných rezervoárov vody, zachytávanie vody a vývoj alternatívnych techník zavlažovania; zároveň zdôrazňuje význam prenosu znalostí a technológií týkajúcich sa týchto techník, ako aj ochrany vody a jej zachytávania, hospodárenia s podzemnými vodami a čistenia odpadových vôd;
12. zdôrazňuje, že obnova podzemných vôd v poľnohospodárskych a lesných oblastiach je veľmi vysoká a že poľnohospodárstvo a lesné hospodárstvo má už teraz veľkú zodpovednosť za zachovanie čistoty kvalitných podzemných vôd; uznáva doterajšie úsilie poľnohospodárov o zlepšenie kvality podzemných vôd;
13. zdôrazňuje, že politika hygieny vody a nakladania s odpadovými vodami vhodná z hľadiska životného prostredia a z hospodárskeho hľadiska by mala riešiť znečistenie pri zdroji a nemala by nechať všetky znečisťujúce látky prejsť až k nákladnému konečnému čisteniu odpadovej vody, najmä vzhľadom na vody pretekajúce znečistenou pôdou; podporuje využívanie odpadovej vody a vedľajších produktov čistenia odpadovej vody, ktoré vznikajú na základe prísnych požiadaviek na kvalitu, ako nového zdroja; **poznamenáva**, že odpadové vody možno používať ako zdroj energie prostredníctvom spätného získavania tepla alebo energie z organických látok, ktoré obsahujú, a že táto možnosť by sa mala rozvinúť;
14. žiada, aby sa právne predpisy EÚ v oblasti vôd podľa potreby aktualizovali tak, aby riadne zohľadňovali technický pokrok v oblasti opätovného používania a recyklácie vody a aby umožňovali nákladovo a energeticky účinné použitie vyčistenej odpadovej vody na zavlažovanie, ako aj opätovné použitie šedej vody v domácnostiach; žiada opatrenia na náležité sledovanie chemickej a biologickej kvality recyklovanej vody; vyzýva Komisiu, aby preskúmala postupy na vytvorenie stimulov na rozsiahlejšie využívanie čistenej

odpadovej vody, šedej a dažďovej vody s cieľom prispieť k zmierneniu zaťaženia vodných zdrojov;

15. zdôrazňuje, že zníženie spotreby vody by malo byť prioritou; zdôrazňuje význam ekodizajnu, zariadení na šetrenie vodou a požaduje povinné merania vody vo všetkých odvetviach a u všetkých používateľov vo všetkých krajinách EÚ; navyše vyzýva Komisiu, aby regulovala efektívnosť zariadení, pokiaľ ide o využívanie vody, používaných v domácnostiach a poľnohospodárstve;
16. poukazuje na skutočnosť, že v EÚ sa kvôli neefektívnemu využívaniu stráca približne 20 % vody a že vyššia efektívnosť pri využívaní vodných zdrojov je kľúčovým faktorom trvalo udržateľného vodného hospodárstva, najmä ak je treba riešiť problémy súvisiace s nedostatkom vody a suchom; trvá na naliehavej potrebe vykonať audit stavu európskej vodnej siete, pokiaľ ide o kvalitu, zastaranosť a vzájomnú prepojenosť, keďže až 70 % vody dodávanej do európskych miest sa stráca v dôsledku presakovania vodnej siete, ako aj na potrebe podporiť investície do infraštruktúry;

Voda a ekosystémy

17. pripomína, že voda je základom väčšiny ekosystémových služieb, a zdôrazňuje význam správneho hospodárenia s vodou pri dosahovaní cieľov v oblasti biodiverzity; zdôrazňuje, že sú nevyhnutné opatrenia na opätovné zalesňovanie a obnovu mokradí v rámci hospodárenia s vodnými zdrojmi; žiada lepšie zosúladenie cieľov rámcovej smernice o vode s programom Natura 2000; zdôrazňuje, že vedomostná základňa by mala zahŕňať koncepciu ekologických tokov a že by mala prihliadať na ekosystémové služby s podporou vody; zdôrazňuje, že je potrebné brať do úvahy skutočnosť, že zmeny vodného cyklu závisia od biotopu, a to má vplyv na percentuálny podiel recyklovanej vody: vodný cyklus nie je všade rovnaký, pričom v trópoch je iný ako v Stredozemí a v stredne alebo vyššie položených oblastiach;
18. zdôrazňuje, že vodné zdroje a s nimi súvisiace ekosystémy sú obzvlášť ovplyvnené zmenou klímy, ktorá by mohla viesť k zníženiu množstva a kvality dostupnej vody, najmä pitnej vody, ako aj k zvýšeniu frekvencie a intenzity záplav a such; žiada, aby sa v rámci politik na prispôsobenie sa zmene klímy a na jej zmiernenie náležite zohľadňoval vplyv na vodné zdroje; zdôrazňuje význam stratégií zameraných na predchádzanie rizikám, ich zmierňovanie a reakciu na ne s cieľom zamedziť extrémnym javom súvisiacim s vodou;
19. podčiarkuje vplyv, ktorý by mohla mať zmena klímy na vodné ekosystémy, čo môže mať za následok nutnosť prijať dôkladné systematické opatrenia zamerané na ochranu prírody a biodiverzity a zaviesť podrobné opatrenia na hospodárenie s transformovanými vodnými masami, najmä čo sa týka správy vodných nádrží a transformovaných vodných systémov;
20. konštatuje, že niektoré krajiny netrpia nedostatkom vody, majú však ťažkosti so spravovaním nadmerného množstva vody, ktorá je výsledkom pravidelných alebo intenzívnych zrážok, záplav, riečnej erózie a znečistenia, ktoré ovplyvňuje povodia a pobrežné oblasti, ako aj s vplyvom týchto javov na miestne obyvateľstvo, o čom svedčia mnohé prijaté petície; vyzýva Komisiu, aby vzhľadom na značné zvýšenie rizika záplav v posledných rokoch na území členských štátov vypracovala príslušnú analýzu spôsobov, ako predchádzať následkom záplav;

21. zdôrazňuje, že je dôležité, aby Komisia vyzvala členské štáty, aby podporovali obnovenie udržateľných ekologických poľnohospodárskych činností v horských regiónoch s cieľom bojovať proti hydrologickej nestabilite a podporovať reguláciu vodných tokov prostredníctvom opätovného zavedenia osvedčených postupov, ako napr. vybudovanie priekop, odtokových kanálov a vodných nádrží, ktoré zmierňujú negatívny vplyv silných dažďov na doliny a v prípade sucha zabezpečia zásoby vody, ktoré sa navyše môžu použiť v boji proti lesným požiarom;
22. uznáva zásadnú úlohu, ktorú majú vodonosné vrstvy vo vodnom cykle a v mnohých zásadných otázkach vrátane znečistenia vôd, plánov protipovodňovej ochrany, prenikania morských vôd a klesania pôdy z dôvodu pretrvávajúceho znižovania množstva podzemných vôd; vyzýva Komisiu, aby dostatočne zdôraznila význam trvalo udržateľného riadenia vodonosných vrstiev v pôde;
23. vzhľadom na značné riziko ohrozenia povrchových a podzemných vôd, ktoré predstavuje prieskum a ťažba bridlicového plynu, vyzýva Komisiu, aby zaistila, že takéto činnosti budú v rozsahu pôsobnosti smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie; vyzýva Komisiu, aby čo možno najskôr uverejnila usmernenia o získavaní základných údajov z monitorovania vody, ktoré sa musia získať pred každým hydraulickým štiepením vykonávaným na účely prieskumu alebo ťažby, a kritériá, ktoré sa uplatnia pri posúdení vplyvov hydraulického štiepenia v rôznych geologických útvaroch na zásoby podzemných vôd, vrátane prípadného presakovania;
24. pripomína, že ochrana pôdy je hlavným prvkom zachovania kvality vody; konštatuje, že príčiny a následky zhoršovania kvality pôdy sú podmienené najmä miestne a regionálne, a preto je potrebné uplatňovať zásadu subsidiarity; vyzýva všetky členské štáty, aby splnili svoj záväzok zabezpečiť kvalitu pôdy a zachovať jej zdravý stav, a dôrazne vyzýva členské štáty, v ktorých neexistujú právne predpisy na ochranu pôdy, aby pristúpili k plneniu svojich záväzkov;
25. upozorňuje na to, že integrované hospodárenie s vodnými zdrojmi a územné plánovanie na úrovni povodia by malo prihliadať na hospodárske činnosti závislé od vody a na potreby všetkých používateľov, ako aj na potrebu komplexného prístupu k problému nedostatku vody, a malo by zabezpečiť udržateľnosť ľudských činností súvisiacich s vodou;
26. domnieva sa, že odpadová voda z mestských zdrojov predstavuje jeden z najväčších zdrojov znečistenia vodného prostredia, riek a pobreží a že úspešné vykonávanie smernice o čistení komunálnych odpadových vôd bude mať značný dosah na kvalitu vôd vo všetkých členských štátoch, a teda aj na úspešné vykonávanie rámcovej smernice o vode;
27. poukazuje na nepriaznivý vplyv, ktorý toto znečistenie môže mať na ľudské zdravie, o čom svedčia petície prijaté z Írska (Galway), Francúzska (Bretónsko) a iných členských štátov; pripomína svoje uznesenie z 2. februára 2012 o otázkach, ktoré predostreli predkladatelia petícií v súvislosti s uplatňovaním smernice o nakladaní s odpadom a súvisiacich smerníc v členských štátoch Európskej únie, v ktorom sa poukazuje na nebezpečné úrovne kontaminácie vôd, ktoré sú výsledkom nesprávne riadených alebo nezákonných skládok a lomov, ktoré spôsobujú presakovanie a znečisťovanie spodných vôd a hladiny podzemných vôd (nappes phréatiques);

28. upozorňuje na niekoľko negatívnych faktorov, ktoré kritizujú predkladatelia petícií, vrátane skládok odpadu, nedostatočných kontrol kvality vody zo strany príslušných orgánov, nesprávnych alebo protiprávnych poľnohospodárskych a priemyselných postupov, rozvoja miest a rozvoja súvisiaceho s energetikou, poľnohospodárstva a priemyslu, ktoré majú vplyv na životné prostredie a ľudské zdravie a ktoré sú zodpovedné za nepriaznivú kvalitu vôd; vyzýva preto, aby sa zavádzali cielenejšie stimuly na efektívne riadenie vodných zdrojov a na zabezpečenie cenovo dostupného prístupu k vode pre všetkých, najmä však pre chudobných obyvateľov a obyvateľov na vidieku, ako aj na zabezpečenie distribúcie vody do oblastí, ktoré trpia jej nedostatkom, najmä do tých oblastí, ktoré sa nachádzajú ďaleko od veľkých mestských aglomerácií vybavených vodnou infraštruktúrou;
29. konštatuje, že obohacovanie živinami je jedným z viacerých faktorov zodpovedných za znečistenie povrchových vôd, ktoré ovplyvňuje biodiverzitu a oslabuje cenné ekosystémové služby; uznáva, že preskúmané výživové podmienky môžu byť príčinou neúspechu, ktorý sa v úsilí o dosiahnutie dobrého stavu povrchovej vody do roku 2015 očakáva vo viac než polovici prípadov;
30. nalieha na Komisiu, aby zintenzívnila boj proti rastúcemu vypúšťaniu znečisťujúcich látok, ako sú zvyšky antibiotík a liečiv, ako aj zvyšky hormónov z antikoncepčných tabletiiek, do vody, keďže tieto zvyšky majú nepriaznivý vplyv na ľudské zdravie a životné prostredie;

Poznatky a inovácie

31. uznáva, že rámec politiky EÚ umožňuje zhromažďovanie menej roztrieštených údajov o vode, ako aj lepšie monitorovanie; pripomína však nedostatok spoľahlivých údajov o množstve vody, napríklad o odbere a únikoch; konštatuje, že existuje potenciál pre lepšiu správu údajov, ktorý vyplýva zo zlepšenia štatistických informácií a používania centier na zber údajov, informačného systému o vode pre Európu (WISE), ako aj programu Globálneho monitorovania pre životné prostredie a bezpečnosť (GMES), pokiaľ ide o stav vodných zdrojov a o tlak, ktorému sú vystavené z dôvodu hospodárskej činnosti; vyzýva Komisiu, aby spolu s Európskou environmentálnou agentúrou vypracovali nový súbor spoľahlivých ukazovateľov pre účty týkajúce sa vody; zdôrazňuje, že vedomostná základňa by mala zahŕňať koncepciu ekologických tokov a mala by prihliadať na ekosystémové služby s podporou vody a prepojeniami medzi klímou, typom krajiny a zdrojmi podzemnej vody, ktoré zabezpečuje vodný cyklus;
32. zdôrazňuje potrebu zamerať sa na osobitné ciele a činnosti programu Horizont 2020 týkajúce sa lepšieho, udržateľného manažmentu vodných zdrojov a vodného prostredia v EÚ a jej susedných krajinách; vyjadruje presvedčenie, že politika EÚ v oblasti výskumu by mala reagovať na narastajúce problémy týkajúce sa vodného hospodárstva v oblasti poľnohospodárstva, správy budov, priemyslu, domácností a snahy o účinné využívanie vody; v tejto súvislosti berie na vedomie program BONUS pre Baltské more ako príklad pre ostatné regióny;
33. domnieva sa, že je dôležité povzbudzovať výskum a inovácie v oblasti vody a že je nutné podporovať rozvoj európskych klastrov v tejto oblasti; vyzýva Komisiu, členské štáty

a ďalšie príslušné zúčastnené strany, aby podporovali európske partnerstvo týkajúce sa inovácií v oblasti vody ako účinný nástroj, ktorý má sústrediť úsilie na výskum a inovácie s vedúcim postavením vo svete a odstrániť prekážky, ktoré bránia rýchlemu prenosu a integrácii poznatkov, najlepších dostupných metód a technických objavov na trh, a podporujú aj rozvoj vnútorného trhu v oblasti vodného hospodárstva; zdôrazňuje význam ekologických inovácií pre zachovanie vodných zdrojov, ako aj biodiverzity a vyvážených ekosystémov; poukazuje na potenciál pre tvorbu tzv. „zelených pracovných miest“, politiku v oblasti hospodárstva založenú na inováciách a znalostiach, lepšie vodné hospodárstvo a efektívnejšie využívanie vody; vyzýva Komisiu, aby preskúmala a vyčíslila vplyv svojich opatrení na podporu intenzívnejšieho výskumu a vývoja v oblasti vodného hospodárstva na zamestnanosť;

Presadzovanie otázky vody

34. zdôrazňuje potrebu lepšej súdržnosti cieľov týkajúcich sa vodného hospodárstva a programu na účinné využívanie zdrojov, ktorého súčasťou sú kľúčové ciele v oblasti efektívneho hospodárenia s vodou, a ich lepšieho začlenenia do právnych predpisov na úrovni EÚ, vnútroštátnej, regionálnej a miestnej úrovni; žiada, aby sa pri tvorbe rámcov, ktoré spájajú politiky správy ekonomických záležitostí, ako je napríklad stratégia EÚ 2020, a spoločných politík EÚ, ako je spoločná poľnohospodárska politika a politika súdržnosti, prihliadalo na úplné hodnotenie účinkov na vodné zdroje s cieľom dosiahnuť sústredenie dostupných tematicky orientovaných finančných prostriedkov na otázky vody a presadzovať otázku vody vo všetkých oblastiach politik v záujme zlepšenia kvality vody vo všetkých európskych regiónoch;
35. poznamenáva, že v novej finančnej stratégii EÚ týkajúcej sa Kohézneho fondu by sa mali vo väčšej miere, než tomu bolo v minulosti, zohľadňovať investície do hydrotechnických infraštruktúr;
36. konštatuje, že normy, ktoré sa uplatňujú v poľnohospodárstve, sú už v súčasnosti prísne a riadne sa monitorujú; žiada posilnenie environmentálnej podmienenosti v spoločnej poľnohospodárskej politike na základe existujúcich záväzkov;

Voda a hospodárstvo

37. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby prostredníctvom transparentných a účinných cenových režimov, uplatňovaných vo všetkých odvetviach, ktoré používajú vodu, a zameraných na plnú návratnosť nákladov vrátane environmentálnych nákladov a nákladov na zdroje zabezpečili uplatňovanie zásady, že platí znečisťovateľ a používateľ, a stanovili túto skutočnosť ako podmienku na získanie financovania zo spoločného strategického rámca EÚ; zdôrazňuje však, že pri stanovení sadzieb za využitie vody by sa mali zohľadňovať sociálne otázky a čistá voda by mala byť k dispozícii pre potreby ľudí za dostupnú cenu; navyše vyzýva Komisiu a členské štáty, aby posúdili a preskúmali dotácie, ktoré majú škodlivý vplyv na vodu, a aby vytvorili a zaviedli ďalšie hospodárske nástroje s cieľom obmedziť činnosti so škodlivým vplyvom na životné prostredie, a aby viac podporovali trvalo udržateľné využívanie vodných zdrojov; zdôrazňuje, že stanovenie cien za vodu by malo odrážať dosah úpravy odpadových vôd na životné prostredie; poznamenáva, že hospodárska kríza a obmedzenie verejných výdavkov aj napriek

politickému úsiliu sťažujú možnosti miestnych a regionálnych orgánov financovať čističky odpadových vôd, a vyzýva preto Komisiu, aby zabezpečila primerané financovanie čističiek odpadových vôd; vyzýva Komisiu, aby vytvorila stratégiu na internalizáciu externých nákladov, ktoré vznikajú prostredníctvom spotreby vody, znečistenia vody a úpravy odpadových vôd;

38. domnieva sa, že rekreačné objekty majú rovnaký prístup k vodným zdrojom ako hlavné obytné nehnuteľnosti a že ich príspevok k financovaniu siete musí byť preto rovnaký;
39. vyzýva členské štáty, aby využili možnosti, ktoré im ponúkajú štrukturálne fondy, Kohézny fond a fond pre rozvoj vidieka, a investovali do zlepšenia a obnovy súčasných infraštruktúr a technológií v súvislosti s vyššou účinnosťou využívania vodných zdrojov;
40. domnieva sa, že riadenie dopytu je kľúčovým prvkom pri riešení problému nedostatku vody a požaduje, aby plány riadenia dopytu po vode boli podmienkou poskytnutia finančnej podpory zo štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu EÚ pre sektor vodného hospodárstva alebo činnosti, pri ktorých sa intenzívne používa voda, a takisto vyzýva členské štáty, aby stanovili vykonanie posúdenia trvalej udržateľnosti vôd ako podmienku schválenia hospodárskych činností, pri ktorých sa intenzívne používa voda, ako napríklad hromadný cestovný ruch alebo konkrétne druhy poľnohospodárstva;
41. vyzýva Komisiu, aby podporovala podniky vo využívaní zariadení s menšou spotrebou vody, a to prostredníctvom podpory výskumu a vývoja a prostredníctvom štrukturálnych fondov v oblastiach, kde sú zdroje najvzácnejšie;
42. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby navrhli administratívne opatrenia a hľadali finančné zdroje s cieľom uľahčiť prístup obyvateľov žijúcich vo vidieckych oblastiach ku kanalizačným sieťam;
43. nalieha na Komisiu a členské štáty, aby bezodkladne prijali konkrétne plány na postupné zrušenie všetkých dotácií do roku 2020, ktoré majú škodlivý vplyv na životné prostredie, a predložili správu o pokroku prostredníctvom národných programov reforiem;

Voda a spoločnosť

44. naliehavo žiada Komisiu, členské štáty a regionálne orgány, aby podnikli medziodvetvový dialóg, ako aj dialóg o otázkach týkajúcich sa vody medzi rôznymi hospodárskymi subjektmi a občanmi, ako aj medzi orgánmi a Výborom pre petície, a to vždy, keď sa výbor zaoberá obavami európskych občanov súvisiacimi s problematikou vôd, a podporili plnú a transparentnú účasť miestnych spoločenstiev a zúčastnených strán na všetkých úrovniach pri rozvoji politiky v oblasti vodného hospodárstva; zdôrazňuje význam účinného viacúrovňového riadenia v oblasti vodného hospodárstva, ktorý zohľadňuje potrebu integrovaného vodného hospodárstva v prírodných oblastiach hydrogeografických povodí a podporuje výmenu najlepších postupov;
45. trvá na tom, aby sa politika vodného hospodárstva, ak má byť účinná, uskutočňovala čo najbližšie pri zdroji; vyzýva Komisiu, aby zohľadňovala oblasti so znevýhodnenými prírodnými podmienkami, ako napríklad horské oblasti, ostrovy a najvzdialenejšie regióny;

46. žiada, aby sa zvýšila informovanosť a vzdelanie verejnosti v otázkach vody s cieľom dosiahnuť, aby spotrebitelia, poskytovatelia zdravotnej starostlivosti, tvorcovia politik a subjekty prijímajúce rozhodnutia lepšie chápali väzby medzi vodou, ekosystémami, sanitačnými službami, hygienou, zdravím, bezpečnosťou potravín, zabezpečením potravín a prevenciou katastrof; zdôrazňuje primárnu úlohu regionálnych a miestnych orgánov, ako aj organizácií občianskej spoločnosti, v kampaniach na zvyšovanie informovanosti a vzdelávacích činnostiach; trvá na tom, že tieto informačné programy musia byť zamerané na občanov všetkých vekových kategórií, tak, aby sa tento verejný a životne dôležitý statok mohol využívať účinnejšie a efektívnejšie;
47. zdôrazňuje, že voda a vodné ekosystémy nemajú žiadne administratívne hranice, a preto sa všetky opatrenia na jej ochranu a zachovanie jej hodnoty musia vykonávať jednotne a koordinovane, ak je to možné prostredníctvom príslušných orgánov zodpovedných za celé povodie;
48. zdôrazňuje, že v rámcovej smernici o vode sa nariaďuje koordinácia medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o spoločné využívanie povodia, kde môže mať využívanie vody cezhraničný vplyv, a v tejto súvislosti nalieha na dotknuté členské štáty, aby sa zapojili do pravidelnej cezhraničnej komunikácie a spolupráce s cieľom podporiť vykonávanie rámcovej smernice o vode, pokiaľ ide o prioritné látky, prioritné nebezpečné látky, prioritné nebezpečné látky a znečistenie živinami;
49. konštatuje, že kvalita vody určenej na kúpanie má vplyv na cestovný ruch; žiada, aby sa označenie tzv. „modrej vlajky“ rozšírilo na všetky oblasti v Európe určené na kúpanie vrátane riek, jazier a rybníkov;
50. zdôrazňuje, že koncepcia udržateľného cestovného ruchu zahŕňa ochranu vody; požaduje, aby sa odborníkom z oblasti cestovného ruchu poskytovali kurzy odbornej prípravy v oblasti šetrenia vodou a jej trvalo udržateľného využívania, najmä v pobrežných oblastiach a v termálnych oblastiach;
51. zdôrazňuje význam zavedenia kvalitných vodovodných systémov v budovách a na verejných priestranstvách s cieľom prispieť k zníženiu spotreby fľaškovej vody;
52. konštatuje, že od roku 1988 sa zo všetkých petícií adresovaných Výboru pre petície a zaoberajúcich sa sťažnosťami v oblasti životného prostredia 601 petícií (Španielsko 166, Spojené kráľovstvo 129, Nemecko 97, Taliansko 60, Francúzsko 55, Grécko 34, Holandsko 16, Portugalsko 16, Írsko 12, Poľsko 4, Rumunsko 4, Fínsko 3, Bulharsko 2, Maďarsko 2 a Slovinsko 1), ktoré niekedy podpísalo viacero signatárov (pozri petíciu č. 0784/2007 podpísanú 2 036 signatármi), týkalo obáv o kvalitu a množstvo vody v členských štátoch; uznáva tieto petície ako dôkaz toho, že európski občania považujú problémy súvisiace s vodou za veľmi vážne;
53. berie na vedomie, že podľa prieskumu Eurobarometra z marca 2012 si 68 % Európanov myslí, že problémy týkajúce sa množstva a kvality vody sú vážne, 80 % si myslí, že chemické znečistenie predstavuje hrozbu pre vodné prostredie, 62 % Európanov má pocit, že nie sú dostatočne informovaní o problémoch s podzemnou vodou, jazerami, riekami a pobrežnými vodami, zatiaľ čo 67 % Európanov si myslí, že najúčinnjším spôsobom riešenia problémov s vodou by bolo zvyšovanie informovanosti o problémoch s vodou,

a podľa 73 % opýtaných by EÚ mala navrhnúť ďalšie opatrenia na riešenie problémov s vodou v Európe;

Voda a svet

54. víta skoré dosiahnutie rozvojového cieľa tisícročia Organizácie Spojených národov, ktorý sa týka trvalo udržateľného prístupu k bezpečnej pitnej vode; vyzýva Komisiu, členské štáty a príslušné orgány na všetkých úrovniach, aby posilnili svoje záväzky, aktívne sa zapojili do plnenia rozvojového cieľa tisícročia, ktorý sa týka základných sanitárnych služieb, aby zohľadnili príslušné výsledky konferencie Rio +20 o trvalo udržateľnom rozvoji a zabezpečili, aby bol prístup k vode a sanitárnym službám v súlade s rezolúciou Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov z roku 2010 zaručený ako základné ľudské právo, ktoré je nevyhnutné pre plnohodnotný život;
55. víta aktívnu účasť Európskej únie na šiestom svetovom fóre o vode, ktoré sa konalo v Marseille od 12. do 17. marca 2012; vyzýva Európsku úniu, aby naďalej presadzovala zlepšenie prístupu k vode vo svete, najmä vzhľadom na siedme svetové fórum o vode, ktoré sa bude konať v Južnej Kórei v roku 2015;
56. zdôrazňuje, že EÚ má veľmi vysokú úroveň odborných znalostí v oblasti vodného hospodárstva, ktoré by sa mali využiť v praxi v záujme dosiahnutia miléniového rozvojového cieľa v oblasti základnej hygieny a ostatných cieľov zameraných na trvalo udržateľný rozvoj v oblasti vodného hospodárstva; vyzýva Komisiu, aby brala do úvahy najlepšie postupy tretích krajín v oblasti používania zachytenej dažďovej vody a viacnásobného používania odpadových vôd a aby tak riešila nedostatok vody predovšetkým v obdobiach najväčšieho sucha; nabáda na lepšiu spoluprácu v tejto oblasti s tretími krajinami, ktoré dosiahli najväčší technologický pokrok vo využívaní vodných zdrojov;
57. domnieva sa, že by sa mali zvýšiť medzinárodné ambície v záujme dosiahnutia trvalo udržateľného využívania vody prostredníctvom integrovaného riadenia vodných zdrojov a zvýšenej efektívnosti pri využívaní zdrojov;
58. nabáda miestne orgány a iné príslušné orgány, aby časť poplatkov vybraných od používateľov za dodávky vody a sanitačné služby venovali na opatrenia decentralizovanej spolupráce; upozorňuje na zásadu „1 % solidarity pre vodu“, ktorú prijali niektoré členské štáty, ako príklad, ktorý je možné podporiť a realizovať;
59. vyzýva v mene Európskej únie a členských štátov Komisiu, aby pristúpila k Dohovoru OSN o medzinárodných vodných tokoch z roku 1997 a takisto podporila nadobudnutie platnosti zmien a doplnení Dohovoru z Helsínk o ochrane a využívaní cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier z roku 1992, prostredníctvom ktorých sa môže rozšíriť rozsah pôsobnosti tohto nástroja na krajiny EHK OSN, a aby takisto nabádala k čo najrozsiahlejšej ratifikácii Protokolu o vode a zdraví z Helsínk z roku 1992 s cieľom podporiť koordinované a spravodlivé hospodárenie s vodou v rámci vnútroštátnych a transnárodných povodí;

o
o o

60. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a vládám a parlamentom členských štátov.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Voda je nevyhnutná pre život. Udržateľné hospodárenie s vodou je nevyhnutné na to, aby všetky ekosystémy mali dostatok kvalitnej vody a mohli riadne fungovať a poskytovať základné služby na zabezpečenie a bezpečnosť potravín, pre naše zdravie, pre našu spoločnosť a hospodárstvo. Voda je preukázateľne najdôležitejším zo všetkých verejných statkov.

Sladkovodné zdroje Európy a sveta však budú ohrozené, keď s nimi budeme hospodáriť za hranicou udržateľnosti. Urbanizácia, populačný rast, nadmerná spotreba, biologické a chemické znečistenie, hydromorfologické zmeny a zmena klímy vyvíjajú čoraz väčší tlak na dostupnosť a kvalitu bezpečnej a zabezpečenej vody. Budúci hospodársky rast nemôže byť trvalý, pokiaľ bude spojený s nepriaznivými environmentálnymi dosahmi na vodu.

Ako si počíname v Európskej únii? Súčasnú právnu predpisov v oblasti vôd poskytujú pevný rámec na udržateľné a účinné hospodárenie s vodou. Najmä rámcovú smernicu o vode, ktorá bola prijatá v roku 2000, možno považovať za míľnik európskeho vodného hospodárstva. Smernica, ktorá uplatňuje integrovaný prístup zameraný na hospodárenie s vodou na úrovni povodí, rozširuje rozsah pôsobnosti ochrany vody na všetky povrchové a podzemné vody a stanovuje cieľ pre udržateľnosť, podľa ktorého majú európske vodné útvary dosiahnuť do roku 2015 „dobrý stav“ z ekologického, chemického a kvantitatívneho hľadiska.

Tempo vykonávania rámcovej smernice o vode v európskych krajinách a regiónoch je však pomalé s veľmi rôznorodými výsledkami a už začína byť jasné, že významný počet vodných útvarov EÚ nedosiahne „dobrý stav“ do roku 2015, a to pre dlhodobé aj vznikajúce problémy.

Komisia v tejto situácii uskutočnila viacero hodnotení stavu vôd v EÚ. Tento proces povedie k vytvoreniu koncepcie na ochranu európskych vodných zdrojov, ktorá má byť uverejnená v novembri 2012. Táto koncepcia má byť reakciou politikov EÚ na súčasné a budúce problémy týkajúce sa vôd a jej cieľom je zabezpečiť dostatočnú dostupnosť kvalitnej vody na udržateľné a spravodlivé využívanie vody. Z hľadiska vody pôjde o míľnik v pláne na účinné využívanie zdrojov v rámci stratégie Európa 2020, bude však hybnou silou politiky v dlhodobejšom horizonte až do roku 2050.

Spravodajca oceňuje iniciatívu Komisie a domnieva sa, že Európsky parlament musí zásadným spôsobom prispieť k procesu formovania budúceho smerovania európskeho vodného hospodárstva prostredníctvom tejto koncepcie. Najúčinnjšou cestou vpred je sústrediť sa na vykonávanie, zámerom tejto správy je preto analýza súčasného stavu vykonávania právnych predpisov EÚ v oblasti vôd v členských štátoch s poukázaním na jeho úspechy, ako aj na hlavné problémy, ktoré treba prekonať na jeho zlepšenie. Správa zároveň určuje dôležité medzery politiky, ktoré bude treba prekonať novými právnymi predpismi.

Hlavné zistenia správy sú zhrnuté v nasledujúcich bodoch:

- *Ďalší dôraz treba klásť na regionálny rozmer.* Európa ako celok odoberá len asi 13 % všetkej vody, ktorú má k dispozícii, zemepisné rozdelenie zdrojov je však veľmi nerovnomerné a mnoho európskych krajín a regiónov trpí veľkým nedostatkom vody.

Neexistuje žiadne univerzálne riešenie pre všetkých. Treba posilniť regionálny a miestny rozmer, miestnych účastníkov a miestne spoločenstvá treba zapojiť do procesu účasti na všetkých stupňoch tvorby a vykonávania politik a Komisia by mala podporovať budovanie kapacít a vypracovať jasné usmernenia na vykonávanie.

- *Potrebné sú spoľahlivé údaje, najmä o množstve vody.* Fragmentárnosť dostupných údajov, najmä o kvalite vody, sa znížila vďaka súčasnej politike, stále však pretrvávajú veľké medzery v poznatkoch o dostupnosti vody. Prvoradá je stanoviť, koľko vody do povodia priteká, koľko z neho oteká a koľko odoberajú jednotlivé odvetvia, a posilniť informačný systém o vode pre Európu. Treba vypracovať nové kľúčové indikátory. Tie by mali prihliadať na ekosystémové služby s podporou vody a mali by sa využiť na stanovenie merateľných cieľov, najmä na účinné využívanie vody.
- *Otázka vody by sa mala presadzovať vo všetkých oblastiach politik.* Na dosiahnutie funkčného „zeleného“ hospodárstva treba všetky oblasti politik nechať „zmodriť“. Ciele týkajúce sa vody treba začleniť do všetkých úrovní právnych predpisov na európskej, vnútroštátnej a regionálnej úrovni. Okrem toho je dôležité usilovať sa o lepšie zosúladenie a harmonizáciu rôznych legislatívnych nástrojov, napríklad prostredníctvom odstránenia súčasných nezrovnalostí medzi rámcovou smernicou o vode, smernicou o dusičnanoch, nariadením REACH, ako aj programom Natura 2000.
- *Ochrana vody si vyžaduje komplexný prístup.* Ochranu vodných zdrojov, s osobitným odkazom na pitnú vodu, treba riešiť z globálneho hľadiska s prihliadnutím na všetky ekosystémové služby s podporou vody. Zásadný význam má kontrola znečistenia pri zdroji, aby sa zabránilo prieniku nebezpečných látok do životného prostredia a aby sa znížila záťaž spojená s čistením odpadových vôd. Politiky na zmiernenie zmeny klímy a na prispôsobenie sa zmene klímy musia vždy prihliadať na dosah na vodné zdroje a EÚ by mala prijať komplexný prístup na riešenie nedostatku vody a súch.
- *Môže a mala by sa dosiahnuť veľká účinnosť využívania vodných zdrojov.* Účinnosť využívania zdrojov je pilotnou iniciatívou stratégie Európa 2020 a účinnosť využívania vodných zdrojov zohráva v tejto stratégii ústrednú úlohu. Množstvo a kvalita vody sú okrem toho neoddeliteľne spojené. Kľúčový je napríklad vzťah medzi energiou a vodou. Podľa nedávnej štúdie, ktorú si vyžiadal Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, predstavuje energetické odvetvie asi 45 % odberu vody v EÚ a výroba energie môže mať vplyv na kvalitu vody, a naopak, energia sa používa na úpravu vody. Treba zabezpečiť, aby rastúci dopyt po energii nevyvinul neudržateľný tlak na vodné zdroje. Nové metódy a postupy zavlažovania spojené s poradenstvom pre poľnohospodárov môžu navyše zlepšiť účinnosť využívania vody v poľnohospodárstve, ktoré je ďalším veľkým odberateľom s asi 33 % využitej vody (a ktorého podiel môže v niektorých regiónoch južnej Európy dosiahnuť až 80 %). Meranie a ekodizajn môžu podporovať účinnosť v oblasti verejných vodovodov a priemyslu.
- *Opätovné použitie a recyklácia by mali byť predmetom právnych predpisov EÚ.* Najmä v regiónoch s nedostatkom vody môže byť opätovné používanie vody na účely zavlažovania a v domácnostiach dôležitým nástrojom na dosiahnutie bezpečnosti dodávok vody. Legislatívny rámec by mal výslovne riešiť recykláciu vody s prihliadnutím na technický pokrok, ktorý umožňuje účinné sledovanie kvality recyklovanej vody.

- *Viac by sa mali podporovať výskum a inovácie.* Komisia a členské štáty by mali zabezpečiť dostatočné finančné prostriedky na výskumné projekty týkajúce sa systémov dažďovej vody, technológií merania, metód na sledovanie a odstraňovanie chemických a biologických znečisťujúcich látok, buď rozptýlených alebo pri zdroji, ako aj technológií na úsporu a účinné využívanie vody v mestských a vidieckych oblastiach. Pripravované európske partnerstvo v oblasti inovácií týkajúce sa vody by mali všetci účastníci podporovať ako ideálny nástroj na sústredenie úsilia na inovácie.
- *Na dosiahnutie cieľov v oblasti vôd sú dôležité hospodárske nástroje, a to najmä v časoch finančnej krízy.* Už v rámcovej smernici o vode existuje zámer dosiahnuť správnu cenu, ale na zahrnutie plnej návratnosti nákladov a uplatňovanie zásady, že platí znečisťovateľ a používateľ, sú potrebné transparentnejšie cenové režimy. V súvislosti s používaním vody na osobnú spotrebu by sa však pri určovaní sadzieb malo vždy prihliadať na sociálne otázky.
- *Posilniť by sa mal medzinárodný rozmer.* Napriek oznámeniu skorého splnenia rozvojového cieľa tisícročia OSN týkajúceho sa bezpečnej pitnej vody, viac ako 800 miliónov ľudí stále používa nebezpečnú pitnú vodu a dosiahnutie cieľa týkajúceho sa základnej hygieny je ešte veľmi ďaleko. Európa by mala posilniť svoje medzinárodné záväzky, najmä vzhľadom na nadchádzajúcu konferenciu Rio +20 o trvalo udržateľnom rozvoji.

Na záver treba povedať, že na riešenie súčasných a budúcich problémov v oblasti vodného hospodárstva, ktorým čelí náš kontinent, budú potrebné rozhodné opatrenia na úrovni EÚ. Spravodajca vyzýva Komisiu, aby odporúčania týkajúce sa politik zahrnuté v tejto správe začlenila do formulovania koncepcie na ochranu európskych vodných zdrojov ako dôležitý príspevok k dosiahnutiu účinnejšej a integrovanej politiky v oblasti vodného hospodárstva a rovnakým podmienkam na jej vykonávanie.

10.5.2012

STANOVISKO VÝBORU PRE PRIEMYSEL, VÝSKUM A ENERGETIKU

pre Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

k vykonávaniu právnych predpisov EÚ v oblasti vôd, potreba komplexného prístupu k európskym problémom v tejto oblasti (2011/2297(INI))

Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko: Konrad Szymański

NÁVRHY

Výbor pre priemysel, výskum a energetiku vyzýva Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. zdôrazňuje potrebu zamerať sa na osobitné ciele a činnosti programu Horizont 2020 týkajúce sa lepšieho, udržateľného manažmentu vodných zdrojov a vodného prostredia v EÚ a jej susedných krajinách; vyjadruje presvedčenie, že politika výskumu v EÚ by mala reagovať na narastajúce problémy, pokiaľ ide o vodné hospodárstvo v oblasti poľnohospodárstva, budov, priemyslu, domácností a pri úsilí o účinné využívanie vody; v tejto súvislosti berie na vedomie program BONUS pre Baltské more ako príklad pre ostatné regióny;
2. trvá na naliehavej potrebe vykonať audit stavu európskej vodnej siete, pokiaľ ide o kvalitu, zastaranosť a vzájomnú prepojenosť, keďže až 70 % vody dodávanej do európskych miest sa môže stratiť v dôsledku presakovania vodnej siete, ako aj na potrebe podporiť investície do infraštruktúry;
3. konštatuje nedostatok znalostí a informácií o dostupnosti vodných zdrojov a o výzvach spojených s vodným hospodárstvom, ako aj o zaisťovaní zásobovania vodou a vzhľadom na rozsah a komplexnosť týchto výziev vyzýva Komisiu a Radu, aby k nim pri príprave viacročného finančného rámca (2014 – 2020) pristupovali ako k jednej z kľúčových oblastí;
4. vyzýva Komisiu, aby predložila konkrétne návrhy na dosiahnutie úspor vody, napríklad opatrenia na účinnejšie využívanie vody v budovách a na zavedenie označovania spotreby

vody v prípade spotrebičov, ktoré využívajú vodu (práčky atď.);

5. konštatuje, že každý jednotlivec a každý podnik je odkázaný na vodu – jediný zdroj, ktorý je nenahraditeľný, a vyjadruje presvedčenie, že budúcnosť európskeho priemyslu závisí od nájdenia účinnej odpovede na súčasné problémy oblasti vôd a od zodpovedného a efektívneho manažmentu súčasných vodných zdrojov, ktoré majú priamy vplyv na ľudské zdravie, výrobu energie, poľnohospodárstvo a potravinovú bezpečnosť;
6. žiada hierarchický prístup k manažmentu vodných zdrojov, v rámci ktorého sa odlišuje spotreba vody od jej priemyselného využívania, a požaduje náležité hospodárenie s vodou;
7. konštatuje, že cenová politika by mala byť súdržná s politikou šetrenia vodou a že ceny by mali byť transparentné a progresívne a mali by zodpovedať skutočným nákladom na poskytovanie služieb;
8. konštatuje, že kvalita vody na kúpanie má vplyv na cestovný ruch; žiada, aby sa tzv. systém modrej vlajky rozšíril na všetky oblasti na kúpanie v Európe vrátane riek, jazier a rybníkov;
9. zdôrazňuje, že koncepcia udržateľného cestovného ruchu zahŕňa ochranu vody; požaduje, aby sa odborníkom z oblasti cestovného ruchu poskytovali kurzy odbornej prípravy v oblasti šetrenia vodou a jej trvalo udržateľného využívania, najmä v pobrežných oblastiach a v termálnych oblastiach;
10. trvá na tom, aby sa politika vodného hospodárstva, ak má byť účinná, uskutočňovala čo najbližšie pri zdroji; vyzýva Komisiu, aby zohľadňovala oblasti so znevýhodnenými prírodnými podmienkami, ako napríklad horské oblasti, ostrovy a najvzdialenejšie regióny;
11. konštatuje, že agropotravinárske odvetvia, ktoré distribuujú vodu, musia zohľadňovať zdravie a bezpečnosť počas obdobia horúčav alebo iných mimoriadnych okolností, a preto by sa mala posúdiť ich prítomnosť na každom konkrétnom území a mal by sa podporovať ich rozvoj a prístup na celé územie;
12. vyzýva Komisiu, aby podporovala podniky vo využívaní zariadení s menšou spotrebou vody, a to prostredníctvom podpory výskumu a vývoja a prostredníctvom štrukturálnych fondov v oblastiach, kde sú zdroje najvzácnejšie;
13. víta ďalšiu koordináciu a vývoj európskych politík v oblasti vodného hospodárstva, ktoré sa zakladajú na plánoch manažmentu povodia a na Systéme informácií o vode pre Európu (WISE);
14. vyzýva Komisiu, aby vzhľadom na značné zvýšenie rizika záplav v posledných rokoch na území členských štátov uskutočnila príslušnú analýzu možností zabránenia vzniku následkov záplav;
15. konštatuje, že existuje potenciál pre lepšiu správu údajov, ktorý vyplýva zo zlepšenia štatistických informácií a používania centier na zber údajov a informačných systémov o

vode, ako aj používania programu Globálneho monitorovania pre životné prostredie a bezpečnosť (GMES), pokiaľ ide o stav vodných zdrojov a o tlak, ktorému sú vystavené z dôvodu hospodárskej činnosti;

16. domnieva sa, že je dôležité podporovať výskum a inovácie v oblasti vody a že je nutné podnietiť rozvoj európskych klastrov v tejto oblasti;
17. zdôrazňuje význam dostupnosti vodných zdrojov pre priemyselnú politiku EÚ; berie na vedomie silný potenciál, ktorý sa ukrýva v používaní technológií opätovného použitia vôd na čistenie odpadových vôd v oblasti poľnohospodárstva, priemyslu a budov; vyzýva Komisiu, aby podporovala optimalizáciu spádu vody nazbieranej vo vodnom cykle, a členské štáty, aby zabezpečili potrebné investície do procesu čistenia a recyklácie odpadovej vody tak, aby sa zachovala a zlepšila kvalita vody a výrobcovia boli neustále informovaní o všetkých závažných zmenách v zložení vody;
18. domnieva sa, že rastúci dopyt po vode si vyžaduje naliehavé investície do zavlažovania, a vyzýva Komisiu, aby uľahčila prístup k riešeniam na vyrovnanie sa s nedostatkom vody, ako je umelé dopĺňanie podzemných rezervoárov vody, zachytávanie vody a vývoj alternatívnych techník zavlažovania; zároveň zdôrazňuje význam prenosu znalostí a technológií týkajúcich sa týchto techník, ako aj ochrany vody a jej zachytávania, hospodárenia s podzemnými vodami a čistenia odpadových vôd;
19. konštatuje, že vodné elektrárne majú potenciál takej výroby energie, ktorá je neutrálna z hľadiska CO₂, zakladá sa na využívaní vlastných zdrojov výroby energie a môže byť účinnou odpoveďou na dopyt po dodávkach energie v Európe; žiada v tejto súvislosti vývoj nových a inovačných riešení v oblasti energetiky;
20. poznamenáva, že odpadové vody možno používať ako zdroj energie prostredníctvom spätného získavania tepla alebo energie z organických látok, ktoré obsahujú, a že táto možnosť by sa mala rozvinúť;
21. podnecuje Komisiu, aby vytvorila súdržný prístup k internalizácii nákladov vyplývajúcich z využívania, zo znečistenia a čistenia vôd;
22. žiada posilnenie medzinárodnej a regionálnej spolupráce, najmä s krajinami susediacimi s EÚ, ako sú krajiny stredomorského regiónu, a od medzinárodných a regionálnych organizácií požaduje, aby účinne riešili súčasne aj budúce výzvy v oblasti vodného hospodárstva, pred ktorými naša spoločnosť stojí;
23. poznamenáva, že v novej finančnej stratégii EÚ týkajúcej sa Kohézneho fondu by sa mali vo väčšej miere, než tomu bolo v minulosti, zohľadňovať investície do hydrotechnických infraštruktúr;
24. trvá na tom, aby sa kontrola a správa znečistenia vôd vykonávali v prvom rade pri zdroji;
25. konštatuje, že odvetvie poľnohospodárstva si vyžaduje veľkú časť vodných zdrojov a že by sa tam, kde je to možné, mali prostredníctvom spoločnej poľnohospodárskej politiky podporovať najúčinnnejšie postupy a techniky šetrenia vodou;

26. konštatuje, že normy, ktoré sa uplatňujú v poľnohospodárstve, sú už v súčasnosti prísne a podrobne sa monitorujú; žiada posilnenie environmentálnej podmienenosti v spoločnej poľnohospodárskej politike na základe existujúcich záväzkov;
27. domnieva sa, že druhotné obytné nehnuteľnosti využívajú rovnakú službu dostupnosti vodného zdroja ako hlavné obytné nehnuteľnosti a že ich príspevok k financovaniu siete musí byť preto rovnaký.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	8.5.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+: 57 -: 1 0: 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Fiona Hall, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber, Inês Cristina Zuber
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Antonio Cancian, Ioan Enciu, Françoise Grossetête, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Bernd Lange, Werner Langen, Zofija Mazej Kukovič, Silvia-Adriana Țicău
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Anne E. Jensen, Nicole Kiil-Nielsen, Norica Nicolai

25.4.2012

STANOVISKO VÝBORU PRE PETÍCIE

pre Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

k vykonávaniu právnych predpisov EÚ v oblasti vôd, potreba komplexného prístupu k európskym problémom v tejto oblasti
(2011/2297(INI))

Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko: Nikolaos Chountis

NÁVRHY

Výbor pre petície vyzýva Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. vyhlasuje, že voda je pre ľudstvo spoločný zdroj a verejný statok, preto by nemala byť zdrojom zisku z obchodu, a že prístup k vode by mal predstavovať základné a všeobecné právo; zdôrazňuje, že udržateľné využívanie vôd je z hľadiska ochrany životného prostredia aj z hľadiska zdravia nevyhnutnosť, ktorá zohráva zásadnú úlohu v cykle regulácie klímy; opakuje, že „správa vodných zdrojov by sa nemala riadiť pravidlami vnútorného trhu“ (uznesenie EP P5_TA (2004)0183), a vyzýva Európsku komisiu a členské štáty, aby sa zaručila verejná zodpovednosť a správa vodných zdrojov a vodárenských zariadení;
2. vyjadruje znepokojenie nad tým, že rovnováha medzi dopytom po vode a dostupnými zdrojmi dosiahla v mnohých regiónoch Európy kritickú úroveň a že zmena klímy by túto situáciu mohla ešte zhoršiť; v súčasnosti sú nedostatkom vody a suchom trvalo zasiahnuté celé územia niektorých členských štátov; zdôrazňuje, že zmena klímy a následná zmena poveternostných podmienok významne ovplyvňujú kvalitu a dostupnosť európskych vodných zdrojov, že sa očakáva, že do roku 2070 sa počet oblastí v Európe, ktoré trpia nedostatkom vody, zvýši zo súčasných 19 % na 35 % a že extrémne výkyvy počasia súvisiace s klímou predstavujú pre účinné riadenie vodných zdrojov ďalšie problémy;
3. naliehavo žiada o mimoriadnu obozretnosť vzhľadom na možný vážny negatívny vplyv projektov na odklonenie alebo úpravu existujúcich riečnych tokov na životné prostredie, ktoré môžu vážne ohroziť udržateľnosť vodných zdrojov a ekologickej rovnováhy; upozorňuje, že používanie odsolovacích zariadení s cieľom zmierniť nedostatok vody môže byť v určitých regiónoch nevyhnutné, ale za každých okolností musí byť v súlade

s najprísnejšími environmentálnymi normami, pokiaľ ide o ich umiestnenie, úroveň spotreby energie a bezpečné zneškodňovanie extrahovanej soli;

4. konštatuje, že iné krajiny naproti tomu netrpia nedostatkom vody, majú však ťažkosti so spravovaním nadmerného množstva vody, ktorá je výsledkom pravidelných alebo intenzívnych zrážok, záplav, riečnej erózie a znečistenia ovplyvňujúceho povodie a pobrežné oblasti, ako aj s vplyvom týchto javov na miestne obyvateľstvo, o čom svedčia mnohé prijaté petície;
5. berie na vedomie, že rámcová smernica o vode stanovuje rámec na ochranu všetkých vôd v EÚ – podzemných a povrchových vôd, jazier, riek a pobrežných vôd – a jej cieľom je dosiahnuť „dobrý ekologický a chemický stav“ do roku 2015;
6. vyjadruje znepokojenie nad tým, že v oblasti súčasného vykonávania rámcovej smernice o vode je v niektorých členských štátoch naďalej veľkým problémom neúčinné uplatňovanie a presadzovanie tejto smernice; aktuálny stav vykonávania ukazuje, že niektoré členské štáty zaostávajú za stanoveným termínom, že komplexné riešenie čistenia vôd EÚ ani zďaleka nie je prijateľné a že v ostatných politikách EÚ sa tieto ciele sa často nepresadzujú dostatočne dôsledne; vyjadruje nádej, že prebiehajúca reforma spoločnej poľnohospodárskej politiky sa bude zaoberať problémami spojenými s riadením poľnohospodárskych vodných zdrojov; zdôrazňuje, že dobré riadenie vodných zdrojov musí byť začlenené do všetkých európskych politik týkajúcich sa odvetví, ktoré využívajú a znečisťujú vodu, a poukazuje na to, že prijímanie miestnych, regionálnych alebo celoštátnych adaptačných opatrení môže byť účinné, len ak budú koordinované na úrovni EÚ;
7. domnieva sa, že odpadová voda z mestských zdrojov predstavuje jeden z najväčších zdrojov znečistenia vodného prostredia, riek a pobreží a že úspešné vykonávanie smernice o čistení komunálnych odpadových vôd má významný dosah na kvalitu vôd vo všetkých členských štátoch, a teda aj na úspešné vykonávanie rámcovej smernice o vode;
8. upriamuje pozornosť na nepriaznivý vplyv, ktorý toto znečistenie môže mať na ľudské zdravie, o čom svedčia petície prijaté z Írska (Galway), Francúzska (Bretónsko) a iných členských štátov; pripomína svoje uznesenie z 2. februára 2012 o otázkach, ktoré predostreli predkladatelia petícií v súvislosti s uplatňovaním smernice o nakladaní s odpadom a súvisiacich smerníc v členských štátoch Európskej únie, v ktorom sa poukazuje na nebezpečné úrovne kontaminácie vôd, ktoré sú výsledkom nesprávne riadených alebo nezákonných skládok a lomov, ktoré spôsobujú presakovanie a znečisťovanie spodných vôd a hladiny podzemných vôd (nappes phréatiques);
9. konštatuje, že napriek pokroku pri vykonávaní smernice o čistení komunálnych odpadových vôd naďalej existujú medzery týkajúce sa miery plnenia v prípade zberných systémov a/alebo čistenia odpadových vôd; žiada Komisiu, aby poskytla väčšiu podporu pri financovaní čističiek odpadových vôd a infraštruktúry zberných systémov malého a veľkého rozsahu v EÚ vrátane opätovného využitia vyčistenej odpadovej vody na zavlažovanie a priemyselné účely;
10. konštatuje tiež, že od roku 1988 sa zo všetkých petícií adresovaných Výboru pre petície a zaoberajúcich sa sťažnosťami v oblasti životného prostredia 601 petícií (Španielsko 166,

Spojené kráľovstvo 129, Nemecko 97, Taliansko 60, Francúzsko 55, Grécko 34, Holandsko 16, Portugalsko 16, Írsko 12, Poľsko 4, Rumunsko 4, Fínsko 3, Bulharsko 2, Maďarsko 2 a Slovinsko 1), ktoré niekedy podpísalo viacero signatárov (pozri petíciu č. 0784/2007 podpísanú 2 036 signatármi), týkalo obáv o kvalitu a kvantitu vody v členských štátoch; uznáva tieto petície ako dôkaz toho, že európski občania považujú problémy súvisiace s vodou za veľmi vážne;

11. berie na vedomie, že podľa prieskumu Eurobarometra (marec 2012) si 68 % Európanov myslí, že problémy týkajúce sa kvantity a kvality vody sú vážne, 80 % si myslí, že chemické znečistenie predstavuje hrozbu pre vodné prostredie, 62 % Európanov má pocit, že nie sú dostatočne informovaní o problémoch s podzemnou vodou, jazerami, riekami a pobrežnými vodami, zatiaľ čo 67 % Európanov si myslí, že najúčinnjším spôsobom riešenia problémov s vodou by bolo zvyšovanie informovanosti o problémoch s vodou, a podľa 73 % opýtaných by EÚ mala navrhnúť ďalšie opatrenia na riešenie problémov s vodou v Európe;
12. upozorňuje členské štáty na ich povinnosti vyplývajúce z rámcovej smernice o vode – dosiahnuť do roku 2015 dobrý stav vôd, a vyzýva členské štáty a Komisiu, aby konali čo najrýchlejšie s cieľom prijať všetky potrebné opatrenia a aby uvoľnili dostatočné finančné prostriedky a poskytli technickú pomoc potrebnú na dosiahnutie týchto cieľov v oblasti kvality vôd; domnieva sa, že zásadným predpokladom úspešného vykonávania rámcovej smernice o vode a celkovo udržateľného environmentálneho riadenia je zásadná účasť občanov, príslušných orgánov na rôznych úrovniach správy, výrobných sektorov, environmentálnych MVO a občianskej spoločnosti;
13. vyzýva Európsku komisiu, aby pozorne monitorovala vykonávanie rámcovej smernice o vode členskými štátmi, aby sa uistila, že sa vykonáva správne a účinne, a aby neprestajne naliehala na členské štáty, aby dosiahli konkrétny pokrok; poukazuje na skutočnosť, že v mnohých prípadoch petície odhalili problémy spojené s transpozíciou a správnym vykonávaním právnych predpisov EÚ o vode, a vyzýva Európsku komisiu, aby bola pri svojich vyšetrovaníach rozhodnejšia, najmä pri preskúvaní petícií;
14. upozorňuje na niekoľko negatívnych faktorov, ktoré kritizujú predkladatelia petícií, vrátane skládok odpadu, neschopnosti príslušných orgánov kontrolovať kvalitu vody, nesprávnych alebo protiprávnych poľnohospodárskych a priemyselných postupov, rozvoja miest a rozvoja súvisiaceho s energetikou, poľnohospodárstva a priemyslu, ktoré majú výrazný vplyv na životné prostredie a ľudské zdravie a ktoré sú zodpovedné za nepriaznivú kvalitu vôd; vyzýva preto, aby sa zavádzali cielenejšie stimuly na efektívne riadenie vodných zdrojov a na zabezpečenie cenovo dostupného prístupu k vode pre všetkých, najmä však pre chudobných obyvateľov a obyvateľstvo na vidieku, ako aj na zabezpečenie distribúcie vody do oblastí, ktoré trpia jej nedostatkom, najmä do tých oblastí, ktoré sa nachádzajú ďaleko od veľkých mestských aglomerácií vybavených vodnou infraštruktúrou;
15. s poľutovaním konštatuje, že v návrhu Európskej komisie, ktorým sa mení a dopĺňa rámcová smernica o vode (COM(2011) 876), sa pridáva iba 15 nových chemických látok zo zoznamu 2 000 potenciálne nebezpečných látok, ktoré by sa mali sledovať a obmedziť, a nestanovujú sa jasné termíny na ukončenie používania najnebezpečnejších chemikálií

napriek výslovným právnym požiadavkám schváleným už v roku 2000; vyzýva preto Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, aby vo svojom odporúčaní Komisii venoval osobitnú pozornosť uvedeným prioritným látkam, ktoré predkladatelia petícií veľmi často označujú ako „toxický a rádioaktívny odpad“, vzhľadom na vysoké riziko, ktoré tieto látky znečisťujúce vodu predstavujú pre ľudské zdravie;

16. nalieha na Komisiu, aby zintenzívnila boj proti rastúcemu vypúšťaniu znečisťujúcich látok, ako sú rezíduá antibiotík a liečiv, ako aj rezíduá hormónov z antikoncepčných tabletiiek, do vody, keďže tieto rezíduá majú nepriaznivý vplyv na ľudské zdravie a životné prostredie;
17. zdôrazňuje, že v rámcovej smernici o vode sa nariaďuje koordinácia medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o spoločné využívanie povodia, kde môže mať využívanie vody cezhraničný vplyv, a v tejto súvislosti nalieha na dotknuté členské štáty, aby sa zapojili do pravidelnej cezhraničnej komunikácie a spolupráce s cieľom podporiť vykonávanie rámcovej smernice o vode, pokiaľ ide o prioritné látky, prioritné nebezpečné látky, prioritné nebezpečné látky a znečistenie živinami;
18. konštatuje, že obohacovanie živinami je jedným z viacerých faktorov zodpovedných za znečistenie povrchových vôd, že predstavuje zásah do biodiverzity a oslabuje cenné ekosystémové služby; uznáva, že preskúmané živinové podmienky môžu byť príčinou neúspechu, ktorý sa v úsilí o dosiahnutie dobrého stavu povrchovej vody do roku 2015 očakáva vo viac než polovici prípadov;
19. žiada Komisiu, aby v roku 2012 vytvorila a uverejnila plán, v ktorom stanoví odporúčania na zlepšenie účinnosti vodných zdrojov a využívania pôdy, na vytvorenie prístupu k začleneniu problémov súvisiacich s vodami do všetkých politík a zlepšenie správy riadenia vodných zdrojov, ako aj výskumu a zberu údajov; v tejto súvislosti víta čoraz väčšie začleňovanie environmentálnych nariadení do SPP; vyzýva tiež Komisiu, aby v roku 2012 uverejnila plán na ochranu vôd v EÚ založený na revízii vykonávania rámcovej smernice o vode, revízii politiky EÚ týkajúcej nedostatku vody a sucha, ako aj na revízii adaptačnej politiky EÚ v oblasti riadenia vodných zdrojov;
20. vyzýva Komisiu a členské štáty na vytvorenie programov na zvyšovanie informovanosti a vyvíjanie informačných kampaní o vodných zdrojoch, aby medzi občanmi Európskej únie vznikla kultúra úsporného a účinného využívania vody; trvá na tom, že tieto informačné programy musia byť zamerané na občanov všetkých vekových kategórií, tak, aby sa tento verejný a životne dôležitý statok mohol využívať účinnejšie a efektívnejšie;
21. domnieva sa, že zapojenie verejnosti je predpokladom pre ochranu vodných zdrojov, ako aj pre identifikáciu problémov a hľadanie najvhodnejších opatrení na ich riešenie; preto žiada o väčšiu spoluprácu medzi príslušnými národnými, regionálnymi a miestnymi orgánmi zodpovednými za tieto záležitosti v členských štátoch, ako aj medzi týmito orgánmi a Výborom pre petície, a to vždy, keď sa výbor zaoberá obavami európskych občanov súvisiacimi s problematikou vôd;

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	24.4.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+: 18 -: 0 0: 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Margrete Auken, Elena Băsescu, Philippe Boulland, Simon Busuttil, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Roger Helmer, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Csaba Sándor Tabajdi, Jarosław Leszek Wałęsa
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Zoltán Bagó, Birgit Collin-Langen, Kinga Göncz, Phil Prendergast
Náhradník (čl. 187 ods. 2) prítomný na záverečnom hlasovaní	Kyriacos Triantaphyllides

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	30.5.2012
Výsledok záverečného hlasovania:	+ : 53 - : 0 0 : 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Matthias Grootte, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Gaston Franco, James Nicholson, Eva Ortiz Vilella, Justas Vincas Paleckis, Vittorio Prodi, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Alda Sousa, Bart Staes, Marita Ulvskog, Andrea Zannoni